

ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) gjorde opmærksom paa, at de andre Etaters Tjenestemænd i lignende Stillinger ere langt gunstigere stillede med Hensyn til deres Lønninger end de militære Tjenestemænd. Jeg tror derfor, at hvis der skal være Tale om at afhjælpe denne Ulempe, denne Anledning til Misnøje, som det er for de civile Medborgere, kan man ikke gøre det ved at begaa en saa vældig Uret som at vælte hele den forøgede Byrde over paa de militære Tjenestemænd, men saa maa Staten tage Affære og betale de militære Tjenestemænd paa lignende Maade, som de civile Tjenestemænd betales, og dette kan gøres enten gennem en Revision af Lønningslovene eller ogsaa paa den Maade, at man søger at affinde sig med de forskellige Kommuner, saaledes at denne Misnøje kan ophæves.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) udtalte, at det, at der blev en Forøgelse af Indbyggerantallet i en By ved, at en Del Tjenestemænd rykkede derind i Anledning af, at Byen fik Garnison, vilde foranledige forøgede Byrder for Byen. Det kan vel nok siges i nogen Maade at medføre forøgede Byrder, men dog ikke paa Omraader som f. Eks. Fattigvæsenet og Forsørgelsesvæsenet. Det bliver nærmest paa Omraader som Skolevæsenet og Hospitalsvæsenet, og dog er jeg for mit Vedkommende overbevist om, at den Skat, som disse Tjenestemænd maa udrede, naar de tilflytte Byen, vil være tilstrækkelig til at dække de forøgede Udgifter, som ere en Følge af Tilflytningen, selv om Skatten kun er 2 pCt. Man maa ogsaa regne med, at det ikke alene er forøgede Byrder paa visse Omraader, som ere en Følge af, at Byen faar Garnison, men der er ogsaa adskillige Goder forbundet dermed, idet det foranlediger en Forøgelse af Byens Indtægter paa mange forskellige Omraader. Hvis det ikke var Tilfældet, havde der slet ikke været Tale om, hvad der jo er fremdraget gentagne Gange under Diskussionen, at forskellige Byer paa Sjælland have indladt sig paa Forhandlinger med Regeringen om at faa Garnison og været villige til at tilbyde visse Beløb for at faa denne Garnison.

Ud fra disse Betragtninger, men ogsaa med aabent Øje for, at der virkelig kan være nogen Anledning til Utilfredshed indenfor det civile Borgerskab over, at de militære have en lavere Skattepligt end andre, kan jeg godt være med til, at denne Sag gøres til Genstand for Overvejelser i et Udvalg, men jeg kan ikke paa nogen Maade gaa med, om Resultatet skulde blive det,

at man vilde begaa en saadan Uretfærdighed, at man vilde ændre Forholdene paa en saadan Maade, at man lægger hele den dermed forbundne Byrde over paa vore militære Tjenestemænd. Enten maatte Lønningerne da revideres, eller Staten maatte overtage de Merforpligtelser, som man saaledes ønsker at faa udredet af de militære Tjenestemænd. Jeg skal derfor ikke modsætte mig, at Forslaget bliver gjort til Genstand for Overvejelser i et Udvalg, men jeg forbeholder mig paa enhver Maade, at der ikke gennem disse Overvejelser kommer et Resultat, som kommer til at gaa ud over de militære Tjenestemænd, som ved Lønningslovene i 1909 og den dermed forbundne Fastsættelse af den kommunale Skat maatte føle sig betryggede for en lang Fremtid.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Der er saavel af den højtærede Forsvarsminister som af andre Talere udtalt, at denne Sag burde have været fremført samtidig med Gennemførelsen af Hærens og Søværnets Lønningslove i 1909, og det forekommer mig, at den højtærede Minister ligesom rettede en Bebrejdelse mod Forslagsstillerne, for at vi ikke den Gang vare fremkomne med et Forslag i den antydede Retning. Jeg er her saa heldig at kunne retfærdiggøre i hvert Fald mig selv mod en saadan Bebrejdelse, idet jeg under Hærlovens Behandling tog Anledning til at slaa til Lyd for en Reform netop i den Retning, som dette Forslag tilsigter, og saa vidt jeg ved, blev Sagen ogsaa gjort til Genstand for Drøftelse i det Udvalg, som havde med de paagældende Lønningsforslag at gøre. Men under Behandlingen af Hærlovene diskuterede man i Virkeligheden slet ikke disse mange Forslags Enkeltheder, men det, al Strid stod om, var jo Befæstning eller ikke Befæstning ved København, og der er sikkert en hel Række Punkter i Hærloven af 1909, som der kunde være Grund til at give en ganske anden Affattelse end den, de have faaet. Nogen virkelig saglig Behandling af en hel Række Enkeltheder fandt jo ikke Sted den Gang, fordi Striden netop stod om hele Befæstningsspørgsmaalet. Jeg har imidlertid, som sagt, allerede den Gang slaaet til Lyd for at gaa bort fra de efter min Mening ganske urimelige Bestemmelser om militære Tjenestemænds kommunale Beskatning, og jeg kan tilføje, at jeg personlig har talt med, om ikke mange, saa dog nogle militære Tjenestemænd, der selv have udtalt Ønsket om at komme bort